

Agulla del Frare de baix del Clot de la Mònica i Serrat d'en Muntaner.

Integral Sigiriya-Petit Guifré (V+ i Ae, 135 m)

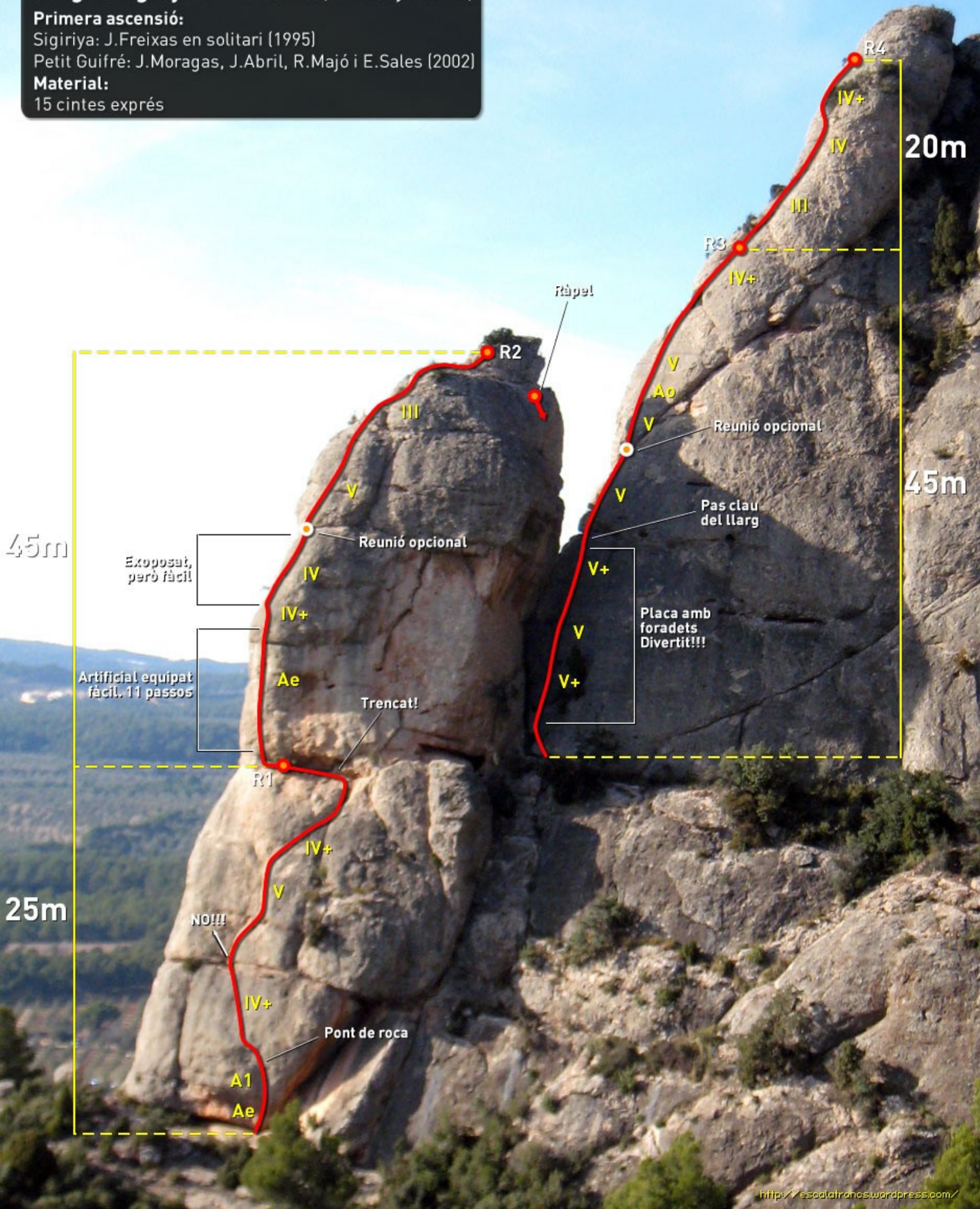
Primera ascensió:

Sigiriya: J.Freixas en solitari (1995)

Petit Guifré: J.Moragas, J.Abril, R.Majó i E.Sales (2002)

Material:

15 cintes exprés

El Serrat d'en Muntaner es caracteritza, entre d'altres coses, per gaudir d'una bona insolació, estar bastant arrecerat del vent i un rocam de qualitat. Si a això li afegim una aproximació relativament curta, tenim com a resultat un lloc ideal per escalar a l'hivern. L'escalada que proposem és la combinació de dos vies: la Sigiriya, situada a l'Agulla del Frare de Baix del Clot de la Mònica i la Petit Guifré, a l'aresta sud del Serrat d'en Muntaner. El resultat és una escalada variada, ràpida, amb poc compromís i assequible.

- Via: Combinació de les vies Sigiriya i Petit Guifré
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: V+ i Ae (MD-)
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Baix (excepte un tram fàcil de la Sigiriya)
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via Sigiriya equipada amb espits, claus i ponts de roca; petit Guifré equipada amb parabolts
- Material: 15 cintes exprés

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda esquerra. Just davant nostre puja un camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que som a l'alçada del Serrat d'en Muntaner. Trobarem un nou corriol que surt a mà esquerra que ens menarà fins al peu de via.

L1(A1 i V)

La via s'inicia just a l'esquerra d'un evident diedre vermell. El primer espit està una mica alt i pot suposar un problema arribar-hi per algú de menys de metre setanta (sempre es podrà fer un pas d'esqueneta). Un cop xapat ens enfilem a l'estrep i comencem la progressió de l'artificial, primer sobre un segon espit, després sobre un clau i més tard sobre un pont de roca. Passat el pont de roca queden un parell de passos més sobre expansions i ja podem sortir en lliure. La sortida és fàcil. Hem de seguir més o menys recte i anar a buscar un diedre poc definit (no anar a l'esquerra seguint unes expansions). Escalem recte amb certa cura -la roca no dona tota la confiança que caldria- per després anar a la dreta i un altre cop a la l'esquerra per entrar a la reunió. Compte a l'hora d'arrossegar la corda per la lleixa donat que és molt fàcil fer anar rocs avall. 25 metres.

L2(Ae i V)

Sortim per l'esquerra de la reunió per anar a atènyer el primer d'una corrua d'espits que s'enfilem recte amunt. La progressió en artificial no té cap mena de dificultat i mai ens haurem d'estirar massa, ja que les expansions són prou aprop. Un cop s'acaben els espits la sortida en lliure és prou fàcil. Escalem una mica cap a l'esquerra per seguir recte amunt a trobar una reunió que no farem. Des del darrer espit de l'artificial fins la reunió no és exposat i no hi ha possibilitat d'augmentar la protecció, tot i així es tracta d'un tram fàcil (6-7 metres).

Continuem amunt, just passar la reunió trobem una panxa que superarem aprofitant les bones possibilitats que ens dona la roca en aquest punt, Un cop passada la panxa la dificultat minva fins arribar al cim. Fem la reunió en una bona savina. Val la pena no fer la reunió intermitja donat que la corda corre perfectament. 45 metres. A la dreta de l'agulla hi ha una instal·lació de ràpel que ens deixarà just a l'inici de la via Petit Guifré.

L3(V+)

Un cop fet el ràpel veurem unes línies de parabolts que s'enfilen recte amunt, la nostra és la primera. Aquest primer llarg es desenvolupa per una preciosa placa compacta amb foradets i petits còdols cantelluts. L'escalda és mantinguda i generosament equipada. Arribarem a una primera reunió que no farem. Un cop passada trobarem un llavi que es supera en A0 (factible en lliure 6a+/6b) Un superat aquest curt tram seguim amunt per la placa i a la dreta d'una fissura poc definida que ens pot ajudar a fer algun pas. La dificultat va minvant fins arribar a la reunió. En aquest cas també val la pena saltar-se la reunió intermitja, donat que la corda corre bé i ens queda un tram preciós i prou sostingut. 45 metres.

L4(IV+)

Sortim recte de la reunió per terreny fàcil i una mica trencat en direcció a una fissura ampla que tenim tot just davant. Escalem la placa de la dreta de la fissura (ben protegida) amb uns passos verticals però senzills que ens deixen a la darrera reunió. 20 metres. Des de la reunió hi ha una corda fixa que ens permet pujar fins al cim del Serrat, però haurem de tornar a la reunió donat que el ràpel es fa des d'aquesta.

Descens:

Un ràpel de 45 metres.

El que més m'ha agradat:

- Bona combinació per fer un dia que no es té gaire temps.
- Variada i assequible.
- El tercer llarg transcorre per una placa genial.

El que no m'ha agradat tant:

- Abans d'entrar a la primera reunió i al cim de l'Agulla del Frare de Baix hi ha un tram amb roca trencada que és molt fàcil que vagi avall amb el simple moviment de les cordes. Haurem d'extremar les precaucions, més tenint en conte que és una zona prou freqüentada.